

DECIZIA nr. 1/2021 A COMITETULUI MIXT UE-CTC**din 1 iunie 2021****în ceea ce privește modificările apendicelor I și III la Convenția privind regimul de tranzit comun**

COMITETUL MIXT UE-CTC,

având în vedere Convenția din 20 mai 1987 privind regimul de tranzit comun, în special articolul 15 alineatul (3) litera (a),

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 15 alineatul (3) litera (a) din Convenția dintre Comunitatea Economică Europeană, Republica Austria, Republica Finlanda, Republica Islanda, Regatul Norvegiei, Regatul Suediei și Confederația Elvețiană privind regimul de tranzit comun ⁽¹⁾ (denumită în continuare „convenția”), comitetul mixt instituit prin convenție urmează să adopte, prin decizie, modificări ale apendicelor la convenție.
- (2) Articolul 311 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare”), privind cererea de transfer al recuperării datoriei vamale, a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1394 al Comisiei ⁽³⁾. Prin urmare, articolul 50 din apendicele I la convenție, care reflectă articolul 311 din regulamentul de punere în aplicare, ar trebui să fie modificat în consecință.
- (3) Anexa 72-04 la regulamentul de punere în aplicare privind planul de asigurare a continuității activității pentru tranzitul unional a fost modificată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/893 al Comisiei ⁽⁴⁾ și s-a aplicat de la 30 iunie 2020. Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/893 a fost prelungită valabilitatea certificatelor de garanție globală și a certificatelor de dispensă de garanție pe suport de hârtie prevăzute în anexa menționată, pentru a permite o mai mare flexibilitate în cadrul planului de asigurare a continuității activității în tranzit și pentru a reduce formalitățile și costurile suportate de autoritățile vamale. Prin urmare, articolul 79 din apendicele I la convenție și punctul 19.3 al capitolului III din anexa II la apendicele I la convenție, care reflectă punctul 19.3 al capitolului III partea I din anexa 72-04 la regulamentul de punere în aplicare, ar trebui să fie modificate în consecință. Această modificare ar trebui să se aplice cu titlu retroactiv, de la 30 iunie 2020, pentru a acorda condiții egale garanților în temeiul legislației vamale a Uniunii și al convenției.
- (4) Formulările pentru angajamentele garantului sunt stipulate în anexele C1, C2, C4, C5 și C6 la apendicele III la convenție. Respectivul formulare enumeră, printre altele, statele membre ale Uniunii Europene și celelalte părți contractante. Prin intermediul Deciziei nr. 2/2018 a Comitetului mixt UE-CTC ⁽⁵⁾, Comitetul mixt UE-CTC a eliminat trimerile la Regatul Unit ca stat membru al Uniunii Europene și a introdus trimerile la Regatul Unit ca țară de tranzit comun de la data la care aderarea Regatului Unit la convenție în calitate de parte contractantă separată devine efectivă. Cu toate acestea, ca o consecință a aplicării Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord, care face parte integrantă din Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice ⁽⁶⁾ (denumit în continuare „protocolul”), în ceea ce privește operațiunile de tranzit unional, Irlanda de Nord ar trebui să fie listată într-un mod care să indice faptul că orice garanție valabilă în statele membre ale Uniunii Europene trebuie să fie valabilă și în Irlanda de Nord.

⁽¹⁾ JO L 226, 13.8.1987, p. 2.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1394 al Comisiei din 10 septembrie 2019 de modificare și rectificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 în ceea ce privește anumite norme privind supravegherea pentru punerea în liberă circulație și ieșirea de pe teritoriul vamal al Uniunii (JO L 234, 11.9.2019, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/893 al Comisiei din 29 iunie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 206, 30.6.2020, p. 8).

⁽⁵⁾ Decizia nr. 2/2018 a Comitetului mixt UE-CTC din 4 decembrie 2018 privind modificarea Convenției privind regimul de tranzit comun [2018/1988] (JO L 317, 14.12.2018, p. 48).

⁽⁶⁾ JO L 29, 31.1.2020, p. 7.

- (5) Drept consecință a aplicării protocolului și în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾, a fost introdus codul „XI” prin intermediul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1470 al Comisiei ⁽⁸⁾, pentru a distinge Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord. Utilizarea codurilor de țară definite în anexele A2 și B1 la apendicele III la convenție ar trebui să fie modificată în mod corespunzător.
- (6) Pentru a asigura aplicarea corectă a noului cod „XI”, toate indicațiile din convenție referitoare la utilizarea codurilor de țară ar trebui să se refere la anexa A2 sau B1 la apendicele III la convenție.
- (7) Decizia nr. 2/2018 a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2021, iar Decizia nr. 1/2019 a Comitetului mixt UE-CTC ⁽⁹⁾ a intrat în vigoare la 4 decembrie 2019. Decizia nr. 1/2019 a introdus noua denumire oficială „Republica Macedonia de Nord” pe formularele pentru angajamentele garantului prevăzute în anexele C1, C2, C4, C5 și C6 la apendicele III la convenție, în timp ce Decizia nr. 2/2018 a reintrodus în mod eronat vechea denumire oficială „fosta Republică iugoslavă a Macedoniei” în anexele C1, C2 și C4. Prin urmare, noua denumire oficială „Republica Macedonia de Nord” ar trebui să fie reintrodusă pe formularele pentru angajamentele garantului prevăzute în anexele C1, C2 și C4.
- (8) Prin urmare, convenția ar trebui să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE

Articolul 1

- (1) Apendicele I la convenție se modifică în conformitate cu anexa A la prezenta decizie.
- (2) Apendicele III la convenție se modifică în conformitate cu anexa B la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Punctele 2 și 3 din anexa A se aplică începând cu 30 iunie 2020.

Punctele 1-4 din anexa B se aplică din ziua în care Regatul Unit aderă la convenție în calitate de parte contractantă separată.

Adoptată la Belgrad, 1 iunie 2021.

Pentru comitetul mixt
Președintele
B. RADUJKO

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1172/95 al Consiliului (JO L 152, 16.6.2009, p. 23).

⁽⁸⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1470 al Comisiei din 12 octombrie 2020 privind nomenclatorul țărilor și teritoriilor pentru statisticile europene referitoare la comerțul internațional cu mărfuri și defalcarea geografică pentru alte statistici de întreprindere (JO L 334, 13.10.2020, p. 2).

⁽⁹⁾ Decizia nr. 1/2019 a Comitetului mixt UE-CTC instituit prin Convenția din 20 mai 1987 privind regimul de tranzit comun din 4 decembrie 2019 de modificare a acestei convenții [2020/487] (JO L 103, 3.4.2020, p. 47).

ANEXA A

Apendicele I la convenție se modifică după cum urmează:

1. La articolul 50 se adaugă următoarele alineate:

„(3) În cazul în care autoritatea vamală a unei țări implicate într-o operațiune de tranzit comun obține dovezi, înainte de expirarea termenului menționat la articolul 114 alineatul (2) litera (a), potrivit căroro locul în care s-au produs faptele care sunt la originea datoriei se află pe teritoriul său, această autoritate trimite imediat și, în orice caz, în termenul respectiv, o cerere justificată în mod corespunzător autorității vamale a țării de plecare de a transfera autorității vamale solicitante responsabilitatea de a începe recuperarea.

(4) Autoritatea vamală a țării de plecare confirmă primirea cererii formulate în conformitate cu alineatul (3) și informează autoritatea vamală solicitantă, în termen de 28 de zile de la data la care a fost trimisă cererea, dacă acceptă să dea curs cererii și să transfere autorității solicitante responsabilitatea de a începe recuperarea.”

2. Articolul 79 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Perioada de valabilitate a unui certificat de garanție globală sau a unui certificat de dispensă de garanție este limitată la cinci ani. Cu toate acestea, perioada respectivă poate fi prelungită de biroul vamal de garanție, o singură dată, cu maximum cinci ani.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(3) Dacă, în perioada de valabilitate a certificatului, biroul vamal de garanție este informat că certificatul, ca urmare a unor numeroase modificări, nu este suficient de lizibil și poate fi respins de biroul vamal de plecare, biroul vamal de garanție invalidează certificatul și eliberează unul nou, dacă este cazul.

(4) Certificatele cu o perioadă de valabilitate de doi ani rămân valabile. Perioada lor de valabilitate poate fi prelungită de biroul vamal de garanție cu o a doua perioadă, de maximum cinci ani.”

3. În anexa II capitolul III, punctul 19.3 se înlocuiește cu următorul text:

„19.3. Perioada de valabilitate a unui certificat de garanție globală sau a unui certificat de dispensă de garanție este limitată la cinci ani. Cu toate acestea, perioada respectivă poate fi prelungită de biroul vamal de garanție, o singură dată, cu maximum cinci ani.

Dacă, în perioada de valabilitate a certificatului, biroul vamal de garanție este informat că certificatul, ca urmare a unor numeroase modificări, nu este suficient de lizibil și poate fi respins de biroul vamal de plecare, biroul vamal de garanție invalidează certificatul și eliberează unul nou, dacă este cazul.

Certificatele cu o perioadă de valabilitate de doi ani rămân valabile. Perioada lor de valabilitate poate fi prelungită de biroul vamal de garanție cu o a doua perioadă, de maximum cinci ani.”

ANEXA B

Apendicele III la convenție se modifică după cum urmează:

1. În anexa A1 titlul II capitolul II punctul B „Detalii despre datele din declarația de tranzit” punctul semial din „REFERINȚA GARANȚIEI”, conținutul câmpului 2, textul „(cod țară ISO alfa 2)” se înlocuiește cu următorul text:

„(codul de țară prezentat în anexa A2)”.

2. În anexa A2 punctul 1, se adaugă următoarea teză:

„XI se utilizează pentru Irlanda de Nord. Codul XI este opțional pentru părțile contractante în ce privește elementele de date pentru Țară (rubrica 8 și fosta rubrică 8) și pentru Țara de destinație (rubrica 17a și fosta rubrică 17a).”

3. În anexa A4 punctul 1, conținutul câmpului 2, textul „(codul de țară ISO alfa 2)” se înlocuiește cu următorul text:

„(codul de țară prezentat în anexa A2)”.

4. În anexa B1, caseta 51 se modifică după cum urmează:

- (a) textul „GB Regatul Unit” se înlocuiește cu următorul text:

„GB Regatul Unit (excluzând Irlanda de Nord);”

- (b) lista se completează cu codul următor:

„XI Irlanda de Nord”.

5. În anexa C1, punctul 1 se modifică după cum urmează:

- (a) cuvintele „fosta Republică iugoslavă a Macedoniei” se înlocuiesc cu cuvintele „Republica Macedonia de Nord”;

- (b) se introduce următoarea notă de final după cuvintele „Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord”, înainte de nota de final 3:

„În temeiul Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Irlanda de Nord trebuie considerată ca făcând parte din Uniunea Europeană în înțelesul prezentei garanții. Prin urmare, un garant stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii Europene trebuie să indice o adresă de serviciu sau să numească un agent în Irlanda de Nord dacă garanția poate fi utilizată în Irlanda de Nord. Cu toate acestea, în cazul în care o garanție, în contextul tranzitului comun, devine valabilă în Uniunea Europeană și în Regatul Unit, o singură adresă de serviciu sau un agent desemnat în Regatul Unit poate acoperi toate părțile Regatului Unit, inclusiv Irlanda de Nord.”

6. În anexa C2, punctul 1 se modifică după cum urmează:

- (a) cuvintele „fosta Republică iugoslavă a Macedoniei” se înlocuiesc cu cuvintele „Republica Macedonia de Nord”;

- (b) se introduce următoarea notă de final după cuvintele „Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord”:

„În temeiul Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Irlanda de Nord trebuie considerată ca făcând parte din Uniunea Europeană în înțelesul prezentei garanții. Prin urmare, un garant stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii Europene trebuie să indice o adresă de serviciu sau să numească un agent în Irlanda de Nord dacă garanția poate fi utilizată în Irlanda de Nord. Cu toate acestea, în cazul în care o garanție, în contextul tranzitului comun, devine valabilă în Uniunea Europeană și în Regatul Unit, o singură adresă de serviciu sau un agent desemnat în Regatul Unit poate acoperi toate părțile Regatului Unit, inclusiv Irlanda de Nord.”

7. În anexa C4, punctul 1 se modifică după cum urmează:

- (a) cuvintele „fosta Republică iugoslavă a Macedoniei” se înlocuiesc cu cuvintele „Republica Macedonia de Nord”;

- (b) se introduce următoarea notă de final după cuvintele „Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord”, înainte de nota de final 3:

„În temeiul Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Irlanda de Nord trebuie considerată ca făcând parte din Uniunea Europeană în înțelesul prezentei garanții. Prin urmare, un garant stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii Europene trebuie să indice o adresă de serviciu sau să numească un agent în Irlanda de Nord dacă garanția poate fi utilizată în Irlanda de Nord. Cu toate acestea, în cazul în care o garanție, în contextul tranzitului comun, devine valabilă în Uniunea Europeană și în Regatul Unit, o singură adresă de serviciu sau un agent desemnat în Regatul Unit poate acoperi toate părțile Regatului Unit, inclusiv Irlanda de Nord.”

8. În anexa C5, rândul 7, se introduce următoarea notă de subsol după cuvintele „Regatul Unit”:

„^(*) În temeiul Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Irlanda de Nord trebuie considerată ca făcând parte din Uniunea Europeană în înțelesul prezentei garanții.”

9. În anexa C6, rândul 6, se introduce următoarea notă de subsol după cuvintele „Regatul Unit”:

„^(*) În temeiul Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Irlanda de Nord trebuie considerată ca făcând parte din Uniunea Europeană în înțelesul prezentei garanții.”
